

[Thorndahl]

Nu er det jo i overensstemmelse med loven om hovedstadsrådet, at loven skal underkastes denne revision, vi nu er i gang med. Et muligt resultat af en sådan kritisk revision, en vurdering af hovedstadsrådets indsats – det er jo logisk – kunne være, at et flertal i folketinget besluttede sig for at nedlægge hovedstadsrådet.

På dette grundlag – og efter min bedste overbevisning i overensstemmelse med et klart flertal både blandt politikerne og blandt befolkningen i hovedstadsregionen – vil fremskridtspartiet bidrage til behandlingen af revisionen af loven om hovedstadsrådet med følgende enkle forslag: hovedstadsrådet nedlægges.

Ingerlise Koefoed (SF):

Da vi her i foråret diskuterede den redegørelse, som indenrigsministeren kom med om hovedstadsrådet, sagde jeg, at jeg på mit partis vegne var ked af, at redegørelsen ikke indeholdt nogle alternative muligheder, derved at man i redegørelsen havde taget op, hvilke muligheder der ville være for en koordinati- on og planlægning i hovedstadsområdet uden et hovedstadsråd.

Jeg læste redegørelsen, som om socialdemokratiet havde sagt til sig selv: nu har vi altså det hovedstadsråd, og så må vi blive ved med at have det. Det synes jeg var nedslående, og jeg synes måske også, det var forkert. Jeg føler mig ikke overbevist om, at hovedstadsrådet er et nødvendigt organ. Jeg mener, at det kan være et meget stærkt bureaukratiserende organ. Jeg mener, at den planlægning og koordinering, som naturligvis er meget vigtig i et så stort og tætbeholdt område som hovedstadsområdet, måske lige så vel kunne ske ved et samarbejde mellem kommuner og amtskommuner – et bedre samarbejde end det, vi har i dag. Jeg ville se med glæde på, om vi fik nærmere belyst, hvorfor netop hovedstadsrådet skal være så velsignet, og hvorfor man ikke i socialdemokratiet synes at kunne skæve til andre muligheder.

Hvis vi nu skal have det hovedstadsråd – og det skal vi øjensynlig, i hvert fald skal vi da foreløbig have ændret loven om det – vil jeg sige, at så kan jeg ikke acceptere, at der ikke skal være direkte valg til det hovedstadsråd.

Hr. Svend Erik Hovmand sagde, at dette var en overordentlig interessant diskussion, og at socialdemokratiet havde sat en ny ord- fører på i forhold til sidste gang. Jeg finder også, at det er overordentlig interessant, og jeg spørger også: hvad er der sket i socialde- demokratiet? Ved behandlingen af redegørelsen var man i høj grad indstillet på direkte valg. Nu har man fundet på nogle undskyldninger for, at man bliver nødt til at bevare den indi- rekte valg måde. Man siger, at de opgaver, som hovedstadsrådet løser, er planlæggende, er koordinerende, er anderledes end dem, man løser ude i kommuner og amtskommuner, og derfor er det vigtigt, at det er erfarne kommunalpolitikere og amtskommunalpoliti- kere, der er med til at løse dem.

Jeg spørger: de opgaver, som hovedstads- rådet løser, er det ikke opgaver af stor folke- lig betydning, er det ikke opgaver, der har stor folkelig interesse? Det er regionplanlæg- ning, det er miljøbeskyttelse, det er planlæg- ning af den kollektive trafik. Ville det ikke være rimeligt at involvere befolkningen i ho- vedstadsområdet direkte i disse opgavers løs- ning ved at lade dem diskutere dem, som man diskuterer alle mulige andre opgaver op til valgene, og ved at lade dem selv bestem- me, hvem der skulle sidde og være deres re- præsentant, når der skulle tages beslutninger om disse vigtige ting?

Med hensyn til de andre ting, der indgår i lovforslaget og bemærkningerne, vil jeg sige, at jeg er enig med de kommuner og amts- kommuner, der mener, at hovedstadsrådet – når vi nu altså har det – kun skal løse plan- læggende og koordinerende opgaver. Jeg vil i udvalget gerne fordybe mig nærmere i, hvad der er hovedstadsrådets naturlige opgaver, som hr. Flemming Jensen sagde. Jeg føler ikke, at der er noget særlig naturligt i det; jeg føler, at hovedstadsrådet er en lille smule unaturligt, som jeg har sagt. Men jeg vil i hvert fald gerne se, hvordan opgavefordelin- gen ligger.

Jeg har ikke noget imod, at man blandt dem, der nu også kan sige nej til at gå ind i hovedstadsrådet, medtager udvalgsformænd. Jeg ser gerne, at der sidder så få garvede borgmestre og udvalgsformænd som muligt i hovedstadsrådet, altså at det er de mere al- mindelige, menige kommunalpolitikere, der sidder der.